

3. Tramitacions en curs

3.01. Projectes i proposicions de llei i altres propostes de norma

3.01.03. Decrets llei

Decret llei 5/2025, de 25 de març, pel qual s'adopten mesures urgents en matèria fiscal, de despeses de personal i altres d'administratives

203-00011/15

DECRET LLEI DICTAT PEL GOVERN DE LA GENERALITAT

Reg. 31169 / Coneixement: Mesa del Parlament, 01.04.2025

Acord: La Mesa del Parlament, en la sessió tinguda el dia 1 d'abril de 2025, ha pres coneixement del Decret llei 5/2025, de 25 de març, pel qual s'adopten mesures urgents en matèria fiscal, de despeses de personal i altres d'administratives, publicat al DOGC 9379, i ha manifestat que el termini de 30 dies perquè el Parlament el controlï pel procediment que estableix l'article 158 del Reglament del Parlament s'inicia el dia 27 de març de 2025.

A la Mesa del Parlament

Javier Villamayor Caamaño, secretari del Govern de la Generalitat de Catalunya,

Certifico:

Que en la sessió del Govern de la Generalitat del dia 25 de març de 2025, s'ha pres, entre d'altres, l'acord que es reproduïx a continuació:

«A proposta de la consellera d'Economia i Finances, s'aprova el Decret llei pel qual s'adopten mesures urgents en matèria fiscal, de despeses de personal i altres d'administratives (SIG25ECF0318).»

I, perquè consti, signo aquest certificat a Barcelona.

Decret llei 5/2025, de 25 de març, pel qual s'adopten mesures urgents en matèria fiscal, de despeses de personal i altres d'administratives

El president de la Generalitat de Catalunya

L'article 67.6.a de l'Estatut d'autonomia de Catalunya estableix que els decrets llei són promulgats, en nom del rei, pel president o presidenta de la Generalitat.

D'acord amb això, promulgo aquest

Decret llei

Exposició de motius

Aquest Decret llei, pel qual s'adopten mesures urgents en matèria fiscal, de despeses de personal i altres d'administratives, respon principalment a dues necessitats imperatives de la societat catalana. En primer lloc, aborda la dificultat d'accés a un dret bàsic com és el de l'habitatge. La crisi habitacional ha esdevingut un problema greu que afecta una gran part de la població, especialment les famílies amb menys recursos.

La combinació de preus elevats i la manca d'oferta suficient fa que sigui difícil per a la ciutadania accedir a un habitatge assequible. Aquesta situació crea un entorn en què és urgent millorar l'eficiència i l'eficàcia de l'Administració pública per facilitar les polítiques públiques que abordin la crisi habitacional. Millorar l'accés a l'habitatge contribueix al benestar general de la societat.

La situació actual de manca d'habitatge protegit i la necessitat de finançament sostenible és una necessitat urgent de la societat catalana. Aquest problema requereix una actuació immediata per abordar-lo de manera efectiva. La implementació de mesures per ampliar el parc d'habitatge protegit té un impacte social i econòmic

directe, millorant les condicions de vida de moltes persones. A més, un finançament sostenible assegura que aquestes mesures siguin duradores i efectives a llarg termini. En definitiva, abordar la crisi habitacional amb polítiques públiques eficients i eficaces és essencial per garantir el benestar de la societat catalana.

En segon lloc, el Decret llei inclou mesures destinades a assegurar la protecció de les víctimes de violència masclista. La violència de gènere és una xacra que afecta profundament la societat, i és essencial que les administracions públiques adoptin mesures efectives per protegir les víctimes i prevenir aquests actes.

És essencial i urgent implementar mesures que facilitin l'accés a l'habitatge per a les víctimes de violència masclista, introduint deduccions fiscals. Aquestes mesures no només contribuirien a la seva protecció i seguretat, sinó que també ajudarien a reduir alguns dels factors que condicionen negativament les seves vides. Garantir un habitatge segur i accessible és fonamental per proporcionar a aquestes persones que sovint es troben en situacions de vulnerabilitat extrema, un entorn estable on puguin reconstruir les seves vides i recuperar la seva autonomia. Així, es promou el benestar i la dignitat de les víctimes i les ajuda a mantenir la seva independència econòmica, reduint la dependència de l'agressor i facilitant la seva recuperació i reintegració social.

En resum, aquest Decret llei és una resposta necessària i urgent a dos problemes socials de gran importància: la dificultat d'accés a l'habitatge i la protecció de les víctimes de violència masclista. Les mesures adoptades busquen garantir drets fonamentals i millorar la qualitat de vida de la ciutadania, demostrant el compromís de les institucions amb el benestar social.

El Govern de Catalunya es planteja afrontar aquests reptes, que no es poden ajornar mitjançant un seguit de mesures de caràcter tributari.

Cal tenir en compte l'article 156 de la Constitució, que estableix l'autonomia financera de les comunitats autònomes per al desenvolupament i execució de les seves competències.

Així mateix, l'article 202 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya preveu, entre els recursos de la hisenda de la Generalitat, el rendiment derivat de les seves taxes pròpies per aprofitaments especials i per la prestació de serveis directes, ja siguin de creació pròpia o bé com a conseqüència dels traspassos de serveis especials, així com el rendiment dels tributs propis i el de tots els tributs estatals cedits, d'acord amb el que disposa l'article 201 d'aquest Estatut.

El sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú iniciat amb la Llei orgànica 8/1980, de 22 de setembre, de finançament de les comunitats autònomes, constitueix el marc orgànic general pel qual es regeix aquest règim comú.

Actualment, aquest marc normatiu es recull en la Llei 22/2009, de 18 de desembre, per la qual es regula el sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb estatut d'autonomia i es modifiquen determinades normes tributàries, on s'estableix l'abast de les competències normatives cedides en els tributs estatals cedits. En el cas de Catalunya, la Llei 16/2010, de 16 de juliol, de règim de cessió de tributs de l'Estat a la Comunitat Autònoma de Catalunya, fixa l'abast i les condicions de la dita cessió.

En exercici de la capacitat normativa reconeguda a la Generalitat de Catalunya per l'apartat 5 de l'article 203 de l'Estatut s'adopten mesures en l'àmbit dels tributs propis, en els termes que estableixen els articles 133, 156 i 157 de la Constitució espanyola i l'article 202 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya.

Així, en un context de contínua evolució econòmica i social, és essencial i urgent adoptar mesures en l'àmbit fiscal per donar resposta a les noves realitats econòmiques i socials, amb l'objectiu de fomentar la recuperació econòmica, impulsar la competitivitat i assegurar una distribució justa de la càrrega tributària.

Davant d'aquest context, resulta necessari adoptar un seguit de mesures per articular la resposta de política econòmica més urgent en matèria tributària i inclou altres mesures addicionals en matèria de despeses de personal.

Amb aquest objectiu, la norma consta d'una part expositiva i d'una part dispositiva estructurada en quatre títols, 12 articles, una disposició transitòria, una disposició derogatòria, dos disposicions finals i un annex.

En el títol 1, mesures en matèria fiscal sobre tributs propis, s'introdueixen en dos capítols diferents modificacions legislatives.

El capítol I conté una modificació tècnica de l'article que regula el període impositiu i la meritació de l'impost sobre les emissions de diòxid de carboni dels vehicles de tracció mecànica per ser coherent amb la finalitat de la modificació efectuada en la Llei 2/2021, del 29 de desembre, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic, que va establir la no subjecció al tribut dels vehicles que es trobin en situació de baixa temporal en tots els supòsits i no només en cas de robatori. La urgència i necessitat en la tramitació d'aquesta modificació és essencial per garantir la coherència legal i la seguretat jurídica pels contribuents, aquesta és especialment rellevant en matèria fiscal on la claredat i la seguretat jurídica són fonamentals. Així com l'aplicació correcta de la normativa pot tenir un impacte directe en els contribuents afectats. Assegurar que els vehicles en baixa temporal no estiguin subjectes al tribut pot alleujar la càrrega fiscal per a molts propietaris de vehicles, especialment en situacions econòmiques difícils.

El capítol II recull modificacions necessàries i urgents en l'àmbit del cànon de l'aigua. En relació amb la tarifa social del cànon, destaca la inclusió de nous col·lectius que s'hi poden acollir, per garantir que més persones en situació de risc puguin beneficiar-se de les bonificacions, millorant així la seva qualitat de vida. Quant a la determinació de la quota, se suprimeixen els mínims de facturació, que se substitueixen per una part fixa de la quota determinada en funció dels trams de consum mensuals, per promoure el consum responsable de l'aigua. Aquesta modificació és urgent per assegurar que els usuaris paguin de manera més justa i proporcional al seu consum real, evitant càrrecs excessius i incentivant l'ús sostenible dels recursos hídrics. Implementar aquests modificacions ràpidament pot alleujar la càrrega econòmica per a moltes llars, especialment les que tenen ingressos baixos.

A banda, el títol 2, integrat per quatre capítols, conté les modificacions efectuades en l'àmbit dels tributs cedits. En el capítol I, i pel que fa a l'impost sobre la renda de les persones físiques, s'aproven mesures amb efectes de l'1 de gener del 2025. Es modifica l'escala autonòmica del tribut, en què destaca la reducció dels tipus de gravamen aplicables en els primers trams de tributació, alhora que, per aconseguir una amplitud de trams més equilibrada, es passa dels actuals nou trams a vuit. Aquesta mesura pot alleujar la càrrega fiscal per a les famílies amb menys recursos, millorant la seva capacitat econòmica, ja que implica que els contribuents amb ingressos més baixos pagaran menys impostos, així com una escala de trams més equilibrada pot assegurar que la càrrega fiscal es distribueixi de manera més justa entre els diferents nivells d'ingressos, contribuint a una major equitat en el sistema tributari.

En segon lloc, s'aprova la deducció per acolliment familiar de persones menors d'edat, amb els mateixos imports de deducció que els vigents per a naixement i adopció. Es considera urgent garantir l'equiparació de les deduccions per acolliment familiar amb les de naixement i adopció perquè les famílies que acullen menors rebin el mateix suport fiscal que les famílies que tenen fills biològics o n'adopten. Això és important per assegurar a Catalunya que totes les formes de creació de família rebin un tractament just i igualitari, i es fomenta l'acolliment familiar com una opció viable per a la cura de menors en situació de vulnerabilitat.

En tercer lloc, s'actualitza la deducció existent per lloguer de l'habitatge habitual prevista per a determinats col·lectius: s'augmenta el topall de renda que no pot superar el contribuent per poder aplicar-la, que passa de 20.000 a 30.000 euros; s'incre-

menta l'import màxim de la deducció fins als 500 euros, i se suprimeix l'exigència que les quantitats satisfetes en concepte de lloguer hagin d'excedir el 10 per 100 dels rendiments nets del contribuent. A més, i en el cas dels joves, s'eleva l'edat per gaudir de la deducció fins als 35 anys.

Es preveu una deducció per lloguer de l'habitatge habitual per a les víctimes de violència masclista. Aquest darrer benefici fiscal forma part del paquet de mesures tributàries establertes en aquest Decret llei que tenen en compte la situació de vulnerabilitat en què es troben aquestes persones.

Finalment, i amb la voluntat d'incentivar l'economia social, es crea una nova deducció del 20 per 100 de les aportacions de capital invertides i efectivament desemborsades en societats cooperatives agràries i d'habitatge de nova creació o existents, amb el límit de 3.000 euros per exercici. És del tot imprescindible incentivar les inversions en aquestes entitats per la seva capacitat de fomentar l'economia social, donar suport a les zones rurals, facilitar l'accés a l'habitatge, contribuir a l'estabilitat econòmica i generar un impacte social positiu. Fomentar les inversions en aquestes entitats pot contribuir a una economia més estable i resilient. Així, aquesta deducció fiscal pot estimular les inversions en aquestes cooperatives, ajudant a revitalitzar el desenvolupament de les zones rurals de Catalunya, alineat amb el Programa de desenvolupament rural 2023-2027. Per altra banda, les cooperatives d'habitatge ofereixen una alternativa viable per accedir a un habitatge digne i assequible; i per això, incentivar les inversions en aquestes cooperatives pot augmentar l'oferta d'habitatge protegit, la qual cosa pot contribuir a solucionar la crisi habitacional.

En el capítol II, referit a l'impost sobre successions i donacions, destaca la creació, per una banda, de la reducció per la donació d'un habitatge que ha de constituir l'habitatge habitual o per la donació de diners destinats a l'adquisició d'aquest habitatge habitual a favor de víctimes de violència masclista; i, per una altra, una bonificació del 99 per 100 de la quota de l'impost sobre successions en les adquisicions per causa de mort per als descendents i els ascendents consanguinis d'una causant víctima de violència masclista que hagi mort com a conseqüència d'actes derivats d'aquesta violència. A més, i pel que fa a la reducció vigent per a la donació de diners als descendents per a l'adquisició del seu primer habitatge habitual, s'amplia el termini per adquirir-lo, que passa de tres a sis mesos.

El capítol III i pel que fa a l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, es dona nova redacció a l'article 641-1 del llibre sisè del Codi tributari, amb la modificació d'alguns dels seus apartats i la introducció de nous.

Se modifica la tarifa que grava la transmissió d'immobles i la constitució i la cessió de drets reals que hi recaiguin, que passa de dos a quatre trams de base imposable. Els trams de base són els següents: fins a 600.000 euros, entre 600.000 i 900.000 euros, entre 900.000 i 1.500.000 euros, i més d'1.500.000 euros, amb uns tipus del 10%, de l'11%, del 12% i del 13%, respectivament.

Una altra mesura la constitueix la fixació d'un tipus del 20 per 100 per l'adquisició d'habitatges per part de grans tenidors, ja siguin persones físiques o persones jurídiques. Aquest tipus incrementat també resulta aplicable en la transmissió d'un edifici sencer d'habitatges a favor d'una persona física o jurídica, i s'hi preveuen supòsits d'exclusió per a les persones físiques, si concorren determinades circumstàncies.

A més, en l'àmbit de les polítiques d'habitatge, s'aprova una bonificació del 50 per 100 de la quota per a les transmissions d'edificis d'oficines o d'edificis d'estructura no finalitzada per a la seva transformació en habitatges en règim de protecció oficial.

En l'àmbit del tipus reduïts, i com a mesura adreçada a les víctimes de violència masclista, s'estableix que puguin aplicar-se un tipus del 5 per 100 en l'adquisició de l'habitatge habitual.

A més, s'eleva fins als 35 anys (ara 32) el requisit d'edat previst per als joves que adquireixen el seu habitatge habitual per poder aplicar-se el tipus del 5 per 100 en transmissions patrimonials oneroses vigent.

Al seu torn, en la transmissió de béns mobles, i com a estímul per a la renovació del parc automobilístic, s'aprova un tipus del 0 per 100% per a les transmissions de vehicles amb el distintiu ambiental de «zero emissions». La transició cap a una mobilitat més sostenible és essencial per complir amb els objectius climàtics establerts en acords internacionals com l'Acord de París. Per això, en el marc dels reptes més urgents que la societat catalana ha d'afrontar en el seu compromís en la lluita contra el canvi climàtic i de contribuir als objectius establerts a l'Acord de París, es pretén fomentar l'ús de vehicles de «zero emissions», i l'aprovació d'aquest tipus pot incentivar la compra d'aquests vehicles, impulsant el mercat de vehicles elèctrics i tecnologies sostenibles.

Quant al règim de beneficis fiscals, i en l'àmbit de la modalitat de transmissions patrimonials oneroses, s'aproven tres noves bonificacions: d'una banda, una bonificació del 100 per 100 per la transmissió d'obres d'art i antiguitats en aquells supòsits en què l'adquirent és un empresari dedicat habitualment a la seva compravenda i els adquireixi per la seva revenda i els vengui en el termini d'un any; d'una altra, s'estableix una bonificació del 100 per 100 de la quota per a les cooperatives d'habitatge que compleixin els requisits de l'article 144 de la Llei 12/2015, del 9 de juliol, de cooperatives per a ser considerades entitats sense ànim de lucre. I finalment, una bonificació del 50 per 100 per la transmissió d'immobles que hagin de constituir la seu social o centre de treball d'empreses o negocis professionals.

En la modalitat d'actes jurídics documentats, i per facilitar l'accés dels joves a l'habitatge, s'aprova una bonificació del 100 per 100 de l'impost que grava l'escriptura pública que documenta la transmissió subjecta a l'impost sobre el valor afegit d'un habitatge que ha de constituir l'habitatge habitual del contribuent.

S'eleva fins al 3,5% el tipus d'actes jurídics documentats que grava els documents en què s'ha renunciat a l'exempció en l'impost sobre el valor afegit.

Acompanyant les dues bonificacions abans esmentades per les transmissions d'immobles destinats a la construcció d'habitatges o a la ubicació de seus o centres de treball, respectivament, s'aproven paral·lelament sengles bonificacions del 50 per 100 en la quota gradual d'actes jurídics documentats per al cas que les operacions esmentades estiguin subjectes a l'IVA.

Tanca aquest capítol, la reintroducció de la bonificació en la modalitat d'actes jurídics documentats de les escriptures públiques de constitució en règim de propietat horitzontal per parcel·les que fou aprovada en la Llei 5/2020, de 29 d'abril, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic i de creació de l'impost sobre les instal·lacions que incideixen en el medi ambient. Aquesta bonificació és aplicable als fets imposables que es meritin fins al 31 de desembre del 2027.

Finalment, el capítol IV, estableix per a l'impost estatal cedit sobre el dipòsit de residus en dipòsits controlats, la incineració i la coïncineració, els tipus de gravamen aplicables a partir del primer dia del trimestre natural posterior al de la data d'entrada en vigor del Decret llei. És del tot necessària i urgent aquesta mesura per mantenir el finançament adequat de les inversions relacionades amb millores en la gestió de residus i el medi ambient a què s'han de destinar els ingressos derivats de la recaptació d'aquest impost, ja que contribueix a prevenir problemes ambientals i a garantir la sostenibilitat a llarg termini. Sense una recaptació suficient, les iniciatives destinades a la protecció del medi ambient podrien veure's compromeses.

Aquest Decret llei preveu modificacions concretes i puntuals en matèria tributària que no suposen afectació al deure contribució al sosteniment de les despeses públiques previst l'article 31.1 de la Constitució. El decret llei «no podrà alterar ni el règim general ni aquells elements essencials dels tributs que incideixen en la determinació de la càrrega tributària, i afecta així el deure general dels ciutadans de con-

tribuir al sosteniment de les despeses públiques d'acord amb la seva riquesa mitjançant un sistema tributari just. El que no significa altra cosa que complir la finalitat última del límit constitucional d'assegurar el principi democràtic i la supremacia financera de les Corts mitjançant la participació dels ciutadans en l'establiment del sistema tributari, de manera que la regulació d'un determinat àmbit vital de les persones depengui exclusivament de la voluntat dels seus representants, com es va afirmar en la STC 19/1987, fonament jurídic quart. De manera que vulnerarà l'art. 86 C.E. qualsevol intervenció o innovació normativa que, per la seva entitat qualitativa o quantitativa, alteri sensiblement la posició de l'obligat a contribuir segons la seva capacitat econòmica en el conjunt del sistema tributari. Per tant, no queda absolutament impedita la utilització del Decret llei en matèria tributària, quan concorre el supòsit habilitant, com a instrument normatiu del Govern al servei dels objectius de la política econòmica. Ara bé, serà precís tenir en compte en cada cas en quin tribut concret incideix el Decret llei - constatant la seva naturalesa, estructura i la funció que compleix dins del conjunt del sistema tributari així com el grau o mesura en què intervé el principi de capacitat econòmica-, quins elements del mateix - essencials o no - resulten alterats per aquest excepcional mode de producció normativa - i, en fi, quina és la naturalesa i abast de la concreta regulació de què es tracti.» (SSTC 182/1997, FJ 7; 100/2012, FJ 9; 35/2017, FJ 5).

La manca d'aprovació dels pressupostos per al 2025 crea una situació de pròrroga pressupostària que afecta la capacitat del Govern per finançar adequadament els serveis públics essencials.

El Tribunal Constitucional ha establert que la situació de pròrroga pressupostària no pot justificar, per si mateixa, l'adopció de mesures mitjançant decret llei que no tinguin relació directa amb aquesta qüestió. Per tant, qualsevol altra mesura ha de justificar-se per una necessitat extraordinària i urgent d'actuar de manera pròpia i específica. En aquest context, les mesures que s'inclouen en el títol 3 del decret llei, com la regulació de l'increment retributiu bàsic del personal, la quantia de les pensions, la retribució dels funcionaris en pràctiques i les indemnitzacions dels bombers voluntaris, responen a necessitats urgents i específiques que no poden esperar el procés legislatiu ordinari. Això assegura la continuïtat dels serveis públics, la protecció de les persones vulnerables, l'equitat i la justícia social, i el benestar dels treballadors públics.

La situació de pròrroga pressupostària legitima l'ús del decret llei per adaptar els estats d'ingressos i despeses pressupostàries prorrogats, i la urgència d'incloure aquestes mesures es justifica per diversos motius com són la necessitat d'ajustar els drets econòmics per reflectir la inflació. Això inclou l'aplicació de l'increment retributiu bàsic del personal al servei de la Generalitat i la quantia per al 2025 de les pensions reconegudes per la Llei 18/1984, del 20 de març, sobre el personal eventual, contractat i interí al servei de la Generalitat en el període anterior al 1939. Aquesta actualització de les retribucions dels funcionaris i les pensions assegura que es mantinguin justes i adequades, especialment en un context d'inflació i augment del cost de la vida.

D'altra banda, per un principi d'equitat i justícia social, cal garantir que les retribucions dels funcionaris en pràctiques no siguin inferiors al salari mínim interprofessional. Això assegura que tots els funcionaris en pràctiques rebin una compensació justa i digna per la seva feina.

Es modifica la Llei 5/1994, de 4 de maig, de regulació dels serveis de prevenció i extinció d'incendis i de salvaments de Catalunya, amb la finalitat d'introduir el dret d'indemnització dels bombers i bombers voluntaris amb motiu de la prestació altruista dels seus serveis, en el marc funcional dels serveis de prevenció, extinció d'incendis i salvaments, en el supòsit que se'n derivin seqüeles físiques de caràcter permanent.

Per a finalitzar en el darrer títol s'inclouen altres mesures administratives necessàries i urgents.

En darrer terme es contenen mesures per a l'Institut Català de Finances, amb l'objectiu urgent de prioritzar la promoció de l'habitatge. Aquestes mesures busquen corregir les deficiències del mercat i equilibrar l'oferta d'habitatge amb la demanda de residència habitual. Per això es modifica el Decret legislatiu 1/2022, de 26 de juliol, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'Institut Català de Finances, per ampliar les capacitats de finançament de l'ICF, permetent atorgar finançament a persones físiques i jurídiques, públiques i privades, amb un enfocament en polítiques públiques sostenibles, de protecció del medi ambient, i especialment les relacionades amb l'habitatge protegit.

En el context actual de transició energètica i compromís amb la sostenibilitat, la societat Energies Renovables Públiques de Catalunya, SAU (L'Energètica), es constitueix com un actor clau en la generació, comercialització, venda i emmagatzematge d'energia procedent de fonts renovables. Amb l'objectiu de promoure un model energètic més net i eficient, el títol 4 estableix que L'Energètica prestarà serveis al Parlament de Catalunya, a les institucions de la Generalitat establertes al capítol V del títol II de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, i a l'Oficina Antifrau de Catalunya. La necessitat extraordinària i urgent d'aquesta mesura es justifica per garantir la gestió pública de l'energia, que pot comportar una major eficiència i estalvi de costos.

Atesa la necessitat urgent d'implementar noves mesures fiscals relacionades amb els impostos de successions i donacions, així com amb les transmissions patrimonials i actes jurídics documentats s'introdueixen modificacions en aquests impostos. Ara bé, i atenent a la urgència en la seva implementació es fixa un període de tres mesos per a l'entrada en vigor d'aquestes modificacions, perquè l'Agència Tributària de Catalunya, entitats financeres i col·laboradors de l'administració tributària puguin fer les adaptacions informàtiques necessàries per implementar les noves mesures.

D'acord amb la situació exposada i, amb l'article 38 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, el Govern, davant la necessitat extraordinària i urgent que suscita la situació de pròrroga esmentada, pot dictar disposicions legislatives provisionals, sota la forma de decret llei, en els termes de l'article 64 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya. La norma del decret llei és un recurs extraordinari del Govern i, per tant, se n'ha de fer un ús prudent i limitat a les situacions que realment mereixen la consideració d'urgents i convenients.

Aquest Decret llei respon als principis de bona regulació establerts a l'article 129 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, i a l'article 62 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació i bon govern. El principi de necessitat ha quedat acreditat en la justificació i concurrència del pressupost habilitant exigint per l'article 64 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, i que ha quedat exposat a aquesta part expositiva.

D'acord amb els principis de necessitat i eficàcia, aquest Decret llei es justifica per les raons d'interès general que persegueix aquesta norma i que exigeix d'un instrument jurídic eficaç, i així el Decret llei és l'instrument més immediat per garantir-ne l'assoliment. Per altra banda, es compleix amb el principi de proporcionalitat, ja que es tracta de la regulació mínima i indispensable per a la consecució dels objectius descrits. De la mateixa manera, el principi de seguretat jurídica resulta plenament garantit perquè la norma respecta i s'insereix coherentment dins del sistema de fonts i amb la resta de l'ordenament jurídic.

Pel que fa al principi de transparència, no s'ha fet el tràmit de consulta pública, ni el tràmit d'audiència i informació pública, ja que l'instrument normatiu triat, per

la seva urgència, no permet realitzar els tràmits indicats. Finalment, el principi d'eficiència queda garantit perquè no implica un augment de les càrregues administratives i de fer-ho, aquestes són imprescindibles i, en cap cas, innecessàries.

En ús de l'autorització que concedeix l'article 64 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, de conformitat amb l'article 38 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern;

A proposta de la consellera d'Economia i Finances, i amb la deliberació prèvia del Govern,

Decreto:

Títol 1. Mesures en matèria fiscal sobre modificacions en l'àmbit dels tributs propis

Capítol I. Impost sobre les emissions de diòxid de carboni dels vehicles de tracció mecànica

Article 1. Modificació de la Llei 16/2017, del canvi climàtic

Es modifica, amb efectes de l'1 de gener del 2025, la lletra *b* de l'apartat 2 de l'article 46 de la Llei 16/2017, de l'1 d'agost, del canvi climàtic, que queda redactat de la manera següent:

«b) Baixa definitiva del vehicle o baixa temporal. S'assimila a la baixa definitiva del vehicle la sortida d'aquest del territori en què és aplicable l'impost per trasllat del domicili fiscal del seu titular fora de Catalunya, o per l'adquisició per part d'una persona sense domicili fiscal a Catalunya d'un vehicle de titularitat d'una persona amb domicili fiscal a Catalunya. En aquests supòsits, el període impositiu finalitza el dia anterior al del canvi de domicili fiscal o el dia anterior al d'adquisició del vehicle.»

Capítol II. Cànon de l'aigua

Article 2. Modificació del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2003, amb relació als tributs que recauen sobre el cicle de l'aigua

1. Es modifica la lletra *c* de l'apartat 14 de l'article 2 del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, que queda redactada de la manera següent:

«c) Qualsevol altra aplicació, fins i tot no consumptiva, de les aigües superficials o subterrànies, com ara la generació d'energia elèctrica, la refrigeració i altres.»

2. Es modifica l'apartat 2 de l'article 49 text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, que queda redactat de la manera següent:

«49.2. Queden exempts d'aquesta obligació els beneficiaris que hagin optat per l'aportació a què fa referència l'article 47.2.a.segon. També resten exemptes les comunitats de regants que compleixin els requisits següents:

a) Que els projectes tinguin com a finalitat l'estalvi d'aigua per al reg, la millora de la seva qualitat, la reutilització d'aigües residuals o l'estalvi energètic en regs existents.

b) Que en els darrers tres anys la comunitat hagi percebut ingressos per aportacions dels regants.

c) Que la contribució econòmica al projecte no superi els 5.000 euros per hectàrea dins del seu àmbit.

d) Que l'Assemblea General de la Comunitat adopti el compromís d'assumir l'aportació econòmica corresponent i d'exigir als usuaris l'import pertinent per la via de constrenyiment.»

3. Es modifica l'apartat 3 de l'article 66 del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, que queda redactat de la manera següent:

«66.3. Les entitats subministradores són substitutes del contribuent, usuari d'aigua subministrada per aquestes entitats, i, com a tals, estan obligades al compliment de les obligacions materials i formals que els imposa aquesta llei, en la forma i els terminis establerts. No obstant això, han d'exigir als contribuents l'import de les obligacions tributàries que aquestes entitats han satisfet, mitjançant la repercussió del cànon de l'aigua en les factures que emetin pel servei de subministrament d'aigua, en les condicions que estableixen aquesta Llei i el reglament que la desplega.

Queden exemptes de responsabilitat pel que fa als imports repercutits sobre els seus abonats i que resultin incobrables. A aquests efectes, es considera incobrable l'import repercutit per factura, quan l'abonat hagi entrat en situació de concurs de creditors o bé quan concorrin els requisits següents:

a) Que hagi passat més d'un any des de l'acreditació de l'impost repercutit sense obtenir-ne el cobrament, i que aquesta circumstància estigui degudament recollida en la comptabilitat de l'entitat.

b) Que l'import incobrat, corresponent al cànon de l'aigua, sigui superior a 50 euros.

c) Que l'entitat subministradora acreditï haver instat el cobrament del deute mitjançant una reclamació judicial o extrajudicial o un requeriment notarial o, quan siguin aplicables, altres vies de reclamació del deute, com la via del constrenyiment.

d) Que l'import hagi esdevingut incobrable com a conseqüència d'una situació de vulnerabilitat econòmica o exclusió social, reconeguda mitjançant un informe dels serveis socials. En aquest cas, no és necessària la concurrència del que estableixen els apartats *b* i *c*.

El procediment que han de seguir les entitats subministradores per a poder-se deduir els imports de cànon de l'aigua que han esdevingut incobrables és el següent:

– En la primera autoliquidació de cada any natural han de declarar tots els rebuts considerats incobrables, i relacionar el saldo del cànon de l'aigua impagat a 31 de desembre de l'any anterior, d'acord amb el model que s'aprovi per resolució de la direcció de l'Agència Catalana de l'Aigua, de manera que cada any es disposi de la relació del total de rebuts impagats acumulats per poder constatar anualment les diferències.

– L'import a ingressar en aquesta primera autoliquidació es correspon amb les quantitats repercutides del cànon de l'aigua durant el període en què s'autoliquida, una vegada aplicades les diferències entre el saldo d'impagats justificat l'any anterior i el saldo d'impagats incorporat a l'autoliquidació.

Els imports corresponents a rebuts d'antiguitat superior a quatre anys a comptar des de l'any de la data d'emissió de la factura que hagin esdevingut incobrables, després que s'hagin fet les gestions necessàries per cobrar-los, no s'han d'incloure en la relació de rebuts impagats declarats. L'Agència ha de donar de baixa aquests imports de la seva comptabilitat quan hagin estat incorporats a la declaració del saldo de rebuts impagats de l'exercici anterior.»

4. S'afegeix un article, el 66 *bis*, al text refós de la legislació en matèria d'aigües de la Generalitat de Catalunya, amb el contingut següent:

«Article 66 *bis*. Quota tributària

66 *bis*.1 La quota tributària del cànon de l'aigua, per a usos domèstics i assimilables i per a usos industrials i assimilables, s'obté de la suma d'una part fixa i d'una part variable.

66 *bis*.2 Per als usos domèstics i assimilables, la part fixa de la quota és d'un euro mensual. Quan el consum mensual sigui zero, la part fixa és de 3 euros mensuals.

No obstant el que preveu el paràgraf anterior, en els casos en què sigui d'aplicació la tarifa social prevista a l'article 69.8, la part fixa, quan el consum sigui zero o no superi el primer tram, és de 0 euros mensuals. En el cas que se superi el primer tram de consum, la part fixa és de 0,5 euros mensuals.

Per determinar la part fixa de la quota, quan el subministrament es realitzi i facturi a comunitats de propietaris, d'usuaris o altres entitats formades per una pluralitat de propietaris de diferents habitatges, es té en compte la quota que correspon a cadascun dels habitatges que la componen. Si la comunitat disposa d'un punt de subministrament propi s'afegeix la seva quota.

66 bis.3 Per als usos industrials i assimilables, la part fixa és de 3 euros mensuals. Quan el consum mensual sigui 0, la part fixa és de 10 euros mensuals.

66 bis.4 La part variable de la quota resulta de l'aplicació a la base imposable del tipus de gravamen segons el que determinen els articles 69, 70, 71, 72 i 72 *bis*.

66 bis.5 La determinació de la quota en els usos agrícoles o ramaders i en els usos industrials per produir energia elèctrica es regeix pel que preveu l'article 74.»

5. Es modifica l'article 67 del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, que queda redactat de la manera següent:

«Article 67. Base imposable

67.1 La base imposable està constituïda, en general, pel volum d'aigua utilitzat o, si no es coneix, pel volum d'aigua estimat, expressat, en tot cas, en metres cúbics. En els casos d'usos d'aigua per a l'abastament a tercers, s'entén que el volum d'aigua utilitzat inclou el volum d'aigua captat del medi, el lliurat per tercers i el produït en instal·lacions de tractament d'aigua marina.

67.2 La base imposable es determina:

a) En general, i amb caràcter preferent, pel sistema d'estimació directa mitjançant comptadors homologats o altres mecanismes de control. A aquest efecte, els subjectes passius estan obligats a instal·lar i mantenir, a càrrec seu, un mecanisme de mesurament directe del volum d'aigua efectivament utilitzada per a cada tipus d'ús, i a declarar-ne les lectures a l'Agència Catalana de l'Aigua, segons la forma i els terminis establerts, en cada supòsit, per aquesta Llei i els reglaments que la despleguen. En el cas que en algun període de consum el subjecte passiu no declarï, o declarï fora de termini, les lectures dels aparells de mesura, la base imposable es determina per a aquell període d'acord amb una lectura calculada a partir de la mitjana de consum dels darrers quatre períodes amb declaracions de consums reals en els dos anys immediatament anteriors, o en la mitjana d'un nombre inferior de períodes, si no se'n disposa de quatre per raó de la data d'inici de l'ús de l'aigua. En el supòsit que l'ús d'aigua el facin contribuents amb una activitat estacional, es pot considerar el volum d'aigua declarat per determinar l'estimació directa de la base imposable durant el mateix període de l'any anterior o, si no n'hi ha, de dos anys abans. La base determinada d'aquesta manera es pot regularitzar a partir de les lectures reals dels aparells de mesura que determinen els volums d'aigua utilitzats. Si els usuaris de l'aigua per a abastament a terceres persones no opten expressament pel sistema d'estimació directa o no presenten les dades exigides perquè es pugui aplicar, s'entén que hi renunciïn expressament a favor de l'estimació objectiva, llevat dels casos de les persones usuàries que utilitzen més de cent mil metres cúbics d'aigua anuals, i de les persones usuàries que efectuen subministrament d'aigua en alta, en què la base s'ha de determinar en tot cas pel sistema d'estimació directa.

b) Per estimació objectiva, per a contribuents determinats de manera genèrica segons l'ús de l'aigua que fan i al volum de captació, tenint en compte les característiques i les circumstàncies de l'aprofitament, i d'acord amb les fórmules de càlcul següents:

– Per a qualsevol tipus d'ús i en cas de captacions subterrànies que no tinguin instal·lats dispositius de mesurament directe de cabals de subministrament, el consum mensual s'avalua d'acord amb la potència nominal del grup elevador mitjançant la fórmula següent:

$$Q = 37.500 \times p / (h + 20)$$

En la qual,

Q = és el consum mensual facturable, expressat en metres cúbics,

p = és la potència nominal del grup o dels grups elevadors, expressada en quilovats,

h = és la profunditat dinàmica mitjana de l'aqüífer en la zona considerada, expressada en metres.

– En cas de subministrament mitjançant contractes d'aforament, en funció del volum contractat.

– En cas d'establiments amb subministrament mixt, la base es determina per estimació objectiva, d'acord amb les fórmules anteriors, més la mitjana dels volums lliurats o facturats per l'entitat subministradora en l'any anterior al de l'opció per aquest sistema.

– En el cas d'usos d'aigua per a l'abastament a tercers, segons la fórmula següent:

Volum total utilitzat = volum d'aigua corresponent a la facturació neta sense incloure els mínims de facturació/0,7

Per aplicar els coeficients establerts per l'apartat 10 de l'article 71, cal considerar el volum d'aigua no lliurat a tercers, que és el que resulta d'aplicar al volum total usat, determinat segons la fórmula anterior, un percentatge de pèrdues de la xarxa d'abastament del 30%.

c) Per estimació indirecta quan l'Administració no pugui determinar la base imposable per mitjà de cap dels sistemes d'estimació anteriors a causa d'algun dels fets següents:

c.1) L'incompliment de l'obligació d'instal·lar aparells de mesurament establerta per la lletra a.

c.2) La manca de presentació de declaracions exigibles o la insuficiència o la falsedat de les presentades.

c.3) La resistència, l'excusa o la negativa a l'actuació inspectora.

c.4) L'incompliment substancial de les obligacions comptables.

67.3 Per a l'estimació indirecta de la base imposable, l'Administració ha de tenir en compte els signes, els índexs o els mòduls propis de cada activitat i, a més, qualsevol dada, circumstància o antecedent del subjecte passiu o d'altres contribuents que pugui resultar indicatiu del volum d'aigua captada.

En particular, en els supòsits de captacions per a abastament a tercers, l'Agència pot utilitzar la fórmula concreta establerta per determinar la base en règim d'estimació objectiva o modificar els valors indicats en aquest règim, quan de les dades i altres antecedents de què disposa es desprèn que no s'ajusten a la realitat.

67.4 En qualsevol cas, l'Administració pot imposar la instal·lació de dispositius de control de cabal o de contaminació quan calgui per a la planificació hidrològica i l'assoliment d'objectius d'estalvi i de qualitat de l'aigua. En aquest cas, s'han d'establir les mesures de foment i les línies d'ajut compensatòries.»

6. Es modifica la lletra b de l'apartat 2 de l'article 69 del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, que queda redactada de la manera següent:

«b) Consum mensual entre 15 i 18 metres cúbics: 6.»

7. Es modifica l'apartat 8 de l'article 69, del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, que queda redactat de la manera següent:

«69.8 S'aplica als subjectes passius del cànon de l'aigua que compleixen les condicions assenyalades en els paràgrafs següents una tarifa social de 0 euros per me-

tre cúbic. En cas que, malgrat complir-se aquestes condicions, el consum superi el volum corresponent al primer tram, determinat d'acord amb el que preveu l'apartat 3 d'aquest article, la tarifa social serà la resultant d'aplicar sobre els tipus previstos als apartats 1 i 2, un coeficient 0,5.

Són beneficiàries d'aquesta tarifa les persones titulars de captacions d'aigua i les persones titulars de pòlisses o contractes de subministrament d'aigua que estiguin empadronades, si és procedent, a l'habitatge pel qual la sol·liciten, que disposin d'un comptador individual o d'un contracte d'aforament i que s'incloguin en algun dels collectius següents:

a) Pensionistes del sistema de la seguretat social no contributiu per jubilació, jubilació per invalidesa i invalidesa.

b) Pensionistes del sistema de la seguretat social contributiu i de l'assegurança obligatòria de vellesa i invalidesa (SOVI) de més de seixanta anys que cobren la pensió mínima per jubilació o viduitat, sempre que els ingressos totals de la unitat familiar a què pertanyen no superin en dues vegades el límit fixat per l'indicador de renda de suficiència de Catalunya, incrementat en un 30% d'aquest indicador per cada membre addicional a partir del segon.

c) Pensionistes del sistema de la seguretat social contributiu que cobren la pensió mínima en concepte d'incapacitat permanent, sempre que els ingressos totals de la unitat familiar a què pertanyen no superin en dues vegades el límit fixat per l'indicador de renda de suficiència de Catalunya, incrementat en un 30% d'aquest indicador per cada membre addicional a partir del segon.

d) Persones perceptores de les prestacions socials de caràcter econòmic per a atendre determinades situacions de necessitats bàsiques establertes per la Llei 13/2006, del 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic.

e) Persones perceptores de fons procedents dels règims a extingir següents: fons d'assistència social (FAS) i Fons de la Llei general de la discapacitat (LGD) aprovada pel Reial decret legislatiu 1/2013, de 29 de novembre.

f) Famílies amb tots els membres de la unitat familiar en situació d'atur, sempre que els ingressos totals de la unitat familiar a què pertanyen no superin en dues vegades el límit fixat per l'indicador de renda de suficiència de Catalunya, incrementat en un 30% d'aquest indicador per cada membre addicional a partir del segon.

g) Destinataris i destinatàries dels fons de la prestació econòmica de la renda garantida de ciutadania i/o ingrés mínim vital.

h) Les persones i unitats familiars que acreditin que es troben en situació de vulnerabilitat econòmica o a les quals hagi estat reconeguda, per mitjà d'un informe dels serveis socials de l'Administració competent, la situació de risc d'exclusió residencial o qualsevol altra que requereixi especial protecció, d'acord amb el que estableix la normativa vigent.

i) Les persones i les unitats familiars que acreditin uns ingressos anuals bruts inferiors a l'indicador de renda de suficiència de Catalunya, que no estiguin incloses en cap de les situacions anteriors.

j) Entitats socials i usuaris d'habitatges adscrits a la Xarxa d'Habitatges d'Inserció Social que coordina l'Agència de l'Habitatge de la Generalitat o d'habitatges vinculats a la inserció social de titularitat dels ens locals.

k) Les persones refugiades que acreditin aquesta condició d'acord amb la normativa vigent i que es trobin en una situació similar a la de les anteriors lletres.

Per a l'aplicació de la tarifa social a què fan referència les lletres anteriors, són aplicables les regles següents:

Totes les persones i entitats beneficiàries potencials d'aquesta tarifa han d'acreditar els requisits exposats en els apartats anteriors i sol·licitar la seva aplicació pels mitjans que es fixin per resolució de la direcció de l'Agència Catalana de l'Aigua.

En el cas de persones i entitats beneficiàries potencials incloses en la lletra h, la sol·licitud d'aquesta tarifa també es pot fer davant les entitats subministradores, que

l'han d'aplicar quan es compleixin els requisits anteriors i disposin d'informe dels serveis socials que acrediti la situació de vulnerabilitat. En aquests supòsits, les entitats subministradores han de comunicar a l'Agència Catalana de l'Aigua, d'acord amb les prescripcions tècniques que s'aprovin a aquest efecte, les dades de les persones abonades a les quals s'ha aplicat la tarifa social.

A l'efecte de l'aplicació de la tarifa social del cànon de l'aigua, les entitats subministradores i les entitats socials que intervenen en el procés de reconeixement de la situació de les persones abonades tenen autorització per a cedir les dades de caràcter personal necessàries a l'Agència Catalana de l'Aigua.»

8. Es modifica l'apartat 9 de l'article 69 del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, que queda redactat de la manera següent:

«69.9. S'aplica als usuaris i a les usuàries d'aigua provinent de fonts pròpies i als usuaris i a les usuàries d'aigua que tingui la qualitat de no potable o que procedeixi de fonts alternatives de producció, sempre que no hagi estat distribuïda per mitjà de les xarxes de subministrament d'aigua potable, un coeficient de 0,5 sobre el volum d'aigua subjecte a la tarifa domèstica corresponent al quart tram. És requisit per aplicar aquest coeficient que s'hagi acreditat que l'ús de l'aigua es destina exclusivament a reg eficient.»

9. Es modifica l'apartat 5 de l'article 71 del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, que queda redactat de la manera següent:

«71.5. La reutilització directa d'aigües residuals s'afecta d'un coeficient 0,25 sempre que les aigües no s'aboquin a un col·lector de salmorres. Tanmateix, aquest coeficient s'aplica de manera ponderada al percentatge d'aigua reutilitzada consumida, sempre que, en relació amb el total del consum, superi el 50%.

També es pot aplicar de manera ponderada aquest coeficient de reutilització directa d'aigües residuals, si el volum d'aigua reutilitzada supera els 7.000 m³ l'any.»

10. Es modifica la lletra *a* de l'apartat 10 de l'article 71 del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, que queda redactada de la manera següent:

«71.10. En els usos d'aigua destinada a l'abastament a terceres persones, el tipus s'afecta dels coeficients següents:

a) En funció dels volums d'aigua utilitzada per a aquest ús als quals s'apliquen:
C1: 0,40 sobre els metres cúbics usats i no lliurats a terceres persones.

C2: 0,07 sobre els volums d'aigua captats directament del medi, d'una infraestructura de l'Agència Catalana de l'Aigua o d'una comunitat de regants legalment constituïda, o sobre els produïts per una instal·lació de tractament d'aigua marina.

C3: 0 sobre els volums provinents d'una infraestructura d'un altre operador, sempre que hagin estat mesurats per comptador o altres dispositius de control.»

11. S'afegeix un apartat, el 6, a l'article, 72, al text refós de la legislació en matèria d'aigües de la Generalitat de Catalunya, que queda redactat de la manera següent:

«72.6. En els supòsits d'aigües abocades a xarxes de clavegueram, col·lectors generals, col·lectors de salmorres i emissaris corresponents a sistemes públics de sanejament, s'aplica, sobre el tipus ordinari, el coeficient 1,05.»

12. Es modifica la definició del Kan, continguda a l'apartat 7 de l'article 72 *bis* del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, que queda redactada de la manera següent:

«Kan: és el coeficient d'abocament a sistema de cada tipus d'abocament; pel que fa a abocaments efectuats a xarxes de clavegueram, col·lectors generals, col·lectors de salmorres i emissaris corresponents a sistemes públics de sanejament, el tipus de gravamen específic, determinat en funció de la càrrega contaminant abocada, resta afectat, amb caràcter general, pel coeficient 2.

Aquest coeficient és 1,2 pel que fa a abocaments a mar d'aigües residuals no tractades en una depuradora pública, fets mitjançant collectors o emissaris submarins públics i pel que fa a liquidacions de cànon de l'aigua emeses des de l'1 de gener de 2008.»

13. Es modifica l'article 74 del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, que queda redactat de la manera següent:

«Article 74. Quota tributària específica per a determinats usos

74.1. Per als usos agrícoles o ramaders de l'aigua no exempts d'acord amb el que estableix l'article 64.2.e) la quota tributària s'ha de fixar d'acord amb un sistema de determinació objectiva, basat en qualsevol de les següents magnituds característiques de l'activitat:

- a) Capacitat productiva de l'explotació, en nombre, volum o pes.
- b) Nombre i característiques dels caps de bestiar.
- c) Extensió de l'explotació agropecuària, sistemes de depuració propis i sistemes de gestió dels productes fitosanitaris.

74.2. La determinació de la quota a què fa referència l'apartat 1 d'aquest article, es fa segons la fórmula següent, desenvolupada en l'annex 6 d'aquesta Llei, i que es basa en dades relatives al tipus d'explotació, de bestiar i al nombre de places, que han de ser declarades pel subjecte passiu:

$Q = \text{nombre de places per euro/plaça}$

74.3. En els casos d'usos industrials d'aigua per a la producció d'energia elèctrica, les centrals hidroelèctriques poden optar per acollir-se, de manera voluntària, a un sistema de determinació objectiva de la quota basat en la potència instal·lada en l'establiment i en l'energia produïda, expressada en quilowatts hora, d'acord amb la fórmula següent:

Quota expressada en euros = kWh produïts $\times$ euros/kWh, en funció del tipus d'establiment definit en el quadre següent:

Tipus d'establiment	Potència	Import	Unitat
Grup 1	$> = 50 \text{ MW}$	0,00669	euros/kWh
Grup 2*	$< 50 \text{ MW}$	0,00044	euros/kWh

* Sempre que la persona titular no faci en altres establiments activitats de producció amb potència superior a 50 MW. En aquest cas, es considera grup 1.

Per determinar la quota, les centrals hidroelèctriques han de declarar l'energia produïda en el trimestre anterior, dins els vint dies naturals primers de cada trimestre.»

14. S'afegeix un apartat, el 3, a la disposició addicional vint-i-novena del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, amb el text següent:

«3. L'Agència Catalana de l'Aigua és la responsable de les dades obtingudes en exercici de les seves funcions de gestió, liquidació i recaptació de tributs vinculats al cicle de l'aigua. L'Agència pot utilitzar aquestes dades, per a les finalitats que preveu la legislació tributària i, a més, amb la finalitat d'analitzar, avaluar i dissenyar la política hidràulica i elaborar estudis, informes, formular la proposta dels instruments de la planificació hidrològica, concretar línies de treball i col·laborar en la redacció de propostes de disposicions de caràcter general en exercici de les seves competències i en el disseny de la política hidrològica.

A aquest efecte, la unitat organitzativa de l'Agència Catalana de l'Aigua que té atribuït l'exercici de les funcions de gestió, liquidació i recaptació tributàries ha de subministrar la informació i les dades de manera proporcional, necessària i imprescindible per al compliment de les finalitats esmentades al paràgraf anterior a

les unitats de l'Agència que tinguin atribuïda la realització dels esmentats estudis, a la formulació de la proposta de plans i programes hidrològics, a col·laborar en el disseny de les polítiques hidràuliques com ara les relatives a l'abastament d'aigua, al sanejament d'aigües residuals i al seu finançament. Aquesta informació s'ha de traslladar de manera anonimitzada sempre que sigui possible o, si la finalitat perseguida ho requereix, mitjançant l'aplicació de tècniques de pseudonimització que no permetin la identificació de les persones afectades i respectin la seva confidencialitat. Un cop complertes les finalitats perseguides, cal destruir la informació personal que hagi utilitzat la unitat o unitats competents, llevat que s'animitzi.»

15. S'afegeix una disposició addicional, la trenta-tresena, al text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, amb el text següent:

«Disposició addicional trenta-tresena. Règim jurídic aplicable a entitats subministradores no professionals

En els supòsits en què una persona física o jurídica de qualsevol naturalesa faci un subministrament d'aigua en baixa, de manera no professional, l'Agència Catalana de l'Aigua, per raons d'eficiència, pot determinar d'aplicar el règim jurídic propi dels usuaris domèstics de fonts pròpies. L'aplicació d'aquesta nova modalitat tindrà efectes des del canvi o inici del nou règim.»

16. S'afegeix una disposició transitòria, la setzena, al text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, amb el text següent:

«Disposició transitòria setzena. Determinació de les matèries oxidables: règim de declaració i mètode per obtenir el seu valor

Els usuaris industrials del règim especial del gravamen específic del cànon de l'aigua han d'adequar el valor declarat de les matèries oxidables (MO) en la seva declaració de l'ús i la contaminació de l'aigua (DUCA) a la determinació de $MO = DQO/2$, previst en l'article 72 bis 4, quan aquesta acabi la seva vigència i calgui renovar-la. Tot i això, poden optar voluntàriament per declarar-ho abans de la fi de la vigència de la DUCA.

En els casos què els usuaris encara no hagin declarat els nous valors de MO i es procedeixi a revisar-los d'ofici, l'Agència Catalana de l'Aigua ha de convertir els valors declarats a la determinació de $MO = DQO/2$, d'acord amb la relació entre la DQO i la DQO decantada (DQOd) igual a $DQO/DQOd = 1,33$, llevat que la persona interessada acrediti un valor diferent d'aquesta relació i actualitzi la seva DUCA.»

Títol 2. Mesures en matèria fiscal sobre tributs cedits

Capítol I. Impost sobre la renda de les persones físiques

Article 3. Modificació del llibre sisè del Codi tributari de Catalunya relatiu als tributs cedits en relació amb l'impost sobre la renda de les persones físiques

1. Amb efectes de l'1 de gener de 2025, es modifica l'article 611-1 del llibre sisè del Codi tributari de Catalunya relatiu als tributs cedits, que queda redactat de la manera següent:

«Article 611-1. Escala autonòmica

L'escala autonòmica de l'impost sobre la renda de les persones físiques és la següent:

Base liquidable fins a (euros)	Quota íntegra (euros)	Resta base liquidable fins a (euros)	Tipus aplicable percentatge (%)
0,00	0,00	12.500,00	9,50%
12.500,00	1.187,50	9.500,00	12,50%
22.000,00	2.375,00	11.000,00	16,00%

Base liquidable fins a (euros)	Quota íntegra (euros)	Resta base liquidable fins a (euros)	Tipus aplicable percentatge (%)
33.000,00	4.135,00	20.000,00	19,00%
53.000,00	7.935,00	37.000,00	21,50%
90.000,00	15.890,00	30.000,00	23,50%
120.000,00	22.940,00	55.000,00	24,50%
175.000,00	36.415,00	en endavant	25,50%

»

2. Amb efectes de l'1 de gener del 2025, es modifica l'article 612-1 del llibre sisè del Codi tributari de Catalunya, relatiu als tributs cedits, que queda redactat de la manera següent:

«Article 612-1. Deducció per naixement o adopció d'un fill o d'una filla o per acolliment

1. Els contribuents es poden aplicar una deducció per naixement o adopció d'un fill o d'una filla, en els termes següents:

- a) En la declaració conjunta dels progenitors, la deducció és de 300 euros.
- b) En la declaració individual, la deducció de cadascun dels progenitors és de 150 euros.
- c) En la declaració del progenitor o progenitora d'una família monoparental, la deducció és de 300 euros.

2. La mateixa deducció és aplicable en cas d'acolliment familiar de persones menors d'edat. L'acolliment s'ha d'haver acordat de conformitat amb el que estableix la Llei 14/2010, del 27 de maig, dels drets i les oportunitats en la infància i l'adolescència.

3. La deducció per adopció és incompatible amb la deducció per acolliment.»

3. Amb efectes de l'1 de gener del 2025, es modifica l'article 612-3 del llibre sisè del Codi tributari de Catalunya, relatiu als tributs cedits, que queda redactat de la manera següent:

«Article 612-3. Deducció per lloguer de l'habitatge habitual

1. Els contribuents poden deduir el 10%, fins a un màxim de 500 euros anuals, de les quantitats satisfetes en el període impositiu en concepte de lloguer de l'habitatge habitual, sempre que compleixin els requisits següents:

- a) Que es trobin en alguna de les situacions següents:
 - Tenir 35 anys o menys en la data de meritació de l'impost.
 - Haver estat a l'atur 183 dies o més durant l'exercici.
 - Tenir un grau de discapacitat igual o superior al 65%.
 - Ser vidu o vídua i tenir 65 anys o més.

b) Que la suma de llur base imposable general i de l'estalvi, menys el mínim personal i familiar no sigui superior a 30.000 euros anuals.

2. Els contribuents poden deduir el 10%, fins a un màxim de 1.000 euros anuals, de les quantitats satisfetes en el període impositiu en concepte de lloguer de l'habitatge habitual, sempre que en la data de meritació pertanyin a una família nombrosa o monoparental i compleixin el requisit establert per la lletra b de l'apartat 1.

3. En el cas de tributació conjunta, si algun dels declarants està en alguna de les circumstàncies especificades per la lletra a de l'apartat 1 i per l'apartat 2, l'import màxim de la deducció és de 1.000 euros, i el de la suma de la base imposable general i de l'estalvi, menys el mínim personal i familiar de la unitat familiar, és de 45.000 euros.

4. Aquesta deducció només es pot aplicar una vegada, amb independència del fet que en un mateix subjecte passiu puguin concórrer més d'una de les circumstàncies establertes per la lletra a de l'apartat 1.

5. Un mateix habitatge no pot donar lloc a l'aplicació d'un import de deducció superior a 1.000 euros. Segons això, si en relació amb un mateix habitatge resulta que més d'un contribuent té dret a la deducció de conformitat amb aquest precepte, cadascun podrà aplicar en la seva declaració una deducció per aquest concepte per l'import que s'obtingui de dividir la quantitat resultant de l'aplicació del 10% de la despesa total o el límit màxim de 1.000 euros, si escau, pel nombre de declarants amb dret a la deducció.

6. A l'efecte de l'aplicació d'aquesta deducció, són famílies nombroses les que defineix la Llei 40/2003, del 18 de novembre, de protecció a les famílies nombroses.

7. Els contribuents han d'identificar l'arrendador o arrendadora de l'habitatge fent-ne constar el NIF en la declaració-liquidació corresponent.

8. A l'efecte de l'aplicació d'aquesta deducció, i de conformitat amb l'article 94 de la Llei general tributària, les entitats gestores de la Seguretat Social han de facilitar la informació relativa a les persones que han estat a l'atur més de cent vuitanta-tres dies durant l'exercici.

9. Aquesta deducció queda condicionada a la justificació documental adequada i suficient dels pressupòsits de fet i dels requisits que en determinen l'aplicabilitat.»

4. Amb efectes de l'1 de gener del 2025, s'afegeix l'article 612-11 al llibre sisè del Codi tributari de Catalunya, relatiu als tributs cedits, amb el text següent:

«Article 612-11. Deducció per lloguer de l'habitatge habitual per part de víctimes de violència masclista

1. La contribuent que acrediti tenir la condició de víctima de violència masclista d'acord amb la Llei 5/2008, de 24 d'abril, del dret de les dones a erradicar la violència masclista, pot deduir el 20%, fins a un màxim de 1.000 euros anuals, de les quantitats satisfetes en el període impositiu en concepte de lloguer de l'habitatge habitual, sempre que llur base imposable total, menys el mínim personal i familiar no sigui superior a 30.000 euros anuals.

El percentatge i l'import màxim de deducció s'eleva fins al 25% i els 1.200 euros, si, a més, la persona contribuent té una discapacitat igual o superior al 65% o si té algun fill o filla menor d'edat a càrrec.

Aquesta deducció es pot gaudir com a màxim durant tres exercicis consecutius.

2. La condició de víctima de violència masclista s'acredita amb algun dels mitjans de prova establerts a la Llei 5/2008, de 24 d'abril, del dret de les dones a erradicar la violència masclista.»

5. Amb efectes de l'1 de gener del 2025, s'afegeix l'article 612-12 al llibre sisè del Codi tributari de Catalunya, relatiu als tributs cedits, amb el text següent:

«Article 612-12. Deducció per inversió en societats cooperatives agràries i d'habitatge

1. El contribuent pot deduir el 20% de les aportacions de capital, tant obligatòries com voluntàries, invertides i efectivament desemborsades en societats cooperatives de nova creació o existents dins les categories que s'estableixen en el punt 2 d'aquest article, amb el límit de 3.000 euros per exercici i susceptibles de ser aplicada l'esmentada deducció en exercicis futurs en cas d'insuficiència de quota.

2. L'aplicació d'aquesta deducció està condicionada al compliment dels requisits i condicions següents:

2.1. El contribuent ha de complir els requisits i condicions següents:

a) Ser soci de qualsevol tipus dels previstos a la Llei 12/2015, del 9 de juliol, de cooperatives, exclòs el soci temporal.

b) El total de vot de la persona sòcia no pot superar, en cap cas, el 25% del total dels vots socials.

2.2. La cooperativa ha d'estar degudament inscrita en el Registre de cooperatives de la Generalitat de Catalunya com a cooperativa agrària o cooperativa d'habitatge i complir les prescripcions de la Llei 12/2015, del 9 de juliol, de cooperatives. No resulta d'aplicació aquesta deducció en el cas que l'aportació es faci a una cooperativa d'habitatge per a ús turístic o de curta durada.

2.3. Per a l'aplicació de la deducció és necessari disposar de la certificació emesa per la cooperativa que acrediti que es compleixin els requisits previstos en els apartats anteriors.

2.4. Les aportacions han de mantenir-se durant un període mínim de cinc anys a comptar des de la data de l'aportació, termini en el qual també han de complir-se els requisits del apartats 2.1 i 2.2.

3. L'incompliment dels requisits i condicions de l'apartat 2 dins el termini dels cinc anys, comporta la pèrdua del benefici fiscal; en aquest cas, el contribuent haurà d'incloure en la declaració de l'impost corresponent a l'exercici en què s'hagi produït l'incompliment la part de l'impost que s'ha deixat de pagar a conseqüència de la deducció practicada, més els interessos de demora que correspongui.

No es produeix la pèrdua del benefici fiscal, si la persona contribuent causa baixa en la cooperativa i reinverteix l'aportació en una altra societat cooperativa que compleixi els requisits previstos en aquest article. Tampoc es produeix si, d'acord amb els estatuts de la cooperativa, el contribuent transmet l'aportació al capital social.»

Capítol II. Impost sobre successions i donacions

Article 4. Modificació del llibre sisè del Codi tributari de Catalunya relatiu als tributs cedits en relació amb l'impost sobre successions i donacions

1. Es modifica l'apartat 2 de l'article 632-20 del llibre sisè del codi tributari, que resta redactat de la manera següent:

«2. Els imports màxims que fixa l'apartat 1 s'apliquen tant en el cas d'una única donació com en el cas de donacions successives o simultànies, que a aquest efecte són acumulables, tant si són exclusivament dineràries com si combinen donació d'habitatge o terreny i donació de diners, i tant si provenen del mateix ascendent com si provenen de diferents ascendents. En les donacions de diners, la reducció només es pot aplicar, amb els límits esmentats, a les que s'han fet dins els sis mesos anteriors a l'adquisició de l'habitatge o terreny, d'acord amb el que estableix la lletra *d* de l'article 632-21.1.»

2. Es modifica la lletra *d* de l'apartat 1 de l'article 632-21 del llibre sisè del codi tributari, que resta redactat de la manera següent:

«d) En el cas de donacions de diners, el donatari ha d'adquirir l'habitatge en el termini de sis mesos a comptar de la data de la donació o, si n'hi ha de successives, a comptar de la data de la primera donació.»

3. S'afegeix un apartat 4 a l'article 632-21 del llibre sisè del Codi tributari de Catalunya, relatiu als tributs cedits, amb el text següent:

«4. En el cas d'incompliment dels requisits a què està condicionada l'aplicació d'aquesta reducció, el subjecte passiu ha de presentar i ingressar, en el termini d'un mes a comptar de l'endemà de la data en què s'ha produït l'incompliment, l'autoliquidació corresponent per la part de l'impost que hagi deixat d'ingressar com a conseqüència de la reducció aplicada, juntament amb els interessos de demora que s'hagin meritat.»

4. S'afegeix una subsecció onzena a la secció única del capítol II del llibre sisè del Codi tributari de Catalunya, relatiu als tributs cedits, amb el text següent:

«Subsecció onzena. Reducció per la donació d'un habitatge que ha de constituir l'habitatge habitual o per la donació de diners destinats a l'adquisició d'aquest habitatge habitual a favor de víctimes de violència masclista.

Article 632-25. Supòsit d'aplicació

1. En les donacions a ascendents, descendents i col·laterals de segon grau, que tinguin la condició de víctimes de violència masclista d'acord amb la Llei 5/2008, de 24 d'abril, del dret de les dones a erradicar la violència masclista, d'un habitatge

que ha de constituir llur habitatge habitual o de diners destinats a l'adquisició d'aquest habitatge habitual, es pot aplicar una reducció del 95% del valor de l'habitatge o l'import donats, amb una reducció màxima de 100.000 euros, límit que es fixa en 200.000 euros per a les donatàries que tinguin un grau de discapacitat igual o superior al 65% o amb algun fill o filla menor a càrrec. També s'aplica la reducció en el cas que la donació sigui d'un terreny o de diners per adquirir-lo perquè, en ambdós casos, la descendent hi construeixi el seu primer habitatge habitual.

2. Els imports màxims que fixa l'apartat 1 s'apliquen tant en el cas d'una única donació com en el cas de donacions successives o simultànies que, a aquest efecte, són acumulables, tant si són exclusivament dineràries com si combinen donació d'habitatge o terreny i donació de diners, i tant si provenen del mateix ascendent com si provenen de diferents ascendents. En les donacions de diners, la reducció només es pot aplicar, amb els límits esmentats, a les que s'han fet dins els sis mesos anteriors a l'adquisició de l'habitatge o terreny, d'acord amb el que estableix la lletra *d* de l'apartat 1 de l'article 632-21.

Article 632-26. Requisits

1. Per poder gaudir de la reducció que estableix aquesta subsecció, cal que es compleixin els requisits següents:

a) La condició de víctima de violència masclista en l'àmbit de la parella s'acredita amb algun dels mitjans de prova establerts a la Llei 5/2008, de 24 d'abril, del dret de les dones a erradicar la violència masclista.

b) L'adquisició de l'habitatge ha d'obeir a la necessitat de canvi de domicili per part de la persona víctima de violència masclista i produir-se com a conseqüència d'aquesta circumstància.

c) La donació s'ha de formalitzar en escriptura pública, en la qual s'ha de fer constar de manera expressa la finalitat, en cada cas, de la donació:

- Que l'habitatge constituirà l'habitatge habitual de la donatària.
- Que el terreny es destinarà a la construcció d'aquest habitatge habitual.
- Que els diners rebuts es destinaran a l'adquisició del terreny o de l'habitatge habitual de la donatària.

En el cas de donació dinerària, l'escriptura pública s'ha d'atorgar en el termini d'un mes, a comptar des del lliurament dels diners.

d) La suma de les bases imposables general i de l'estalvi de la darrera declaració de l'impost sobre la renda de les persones físiques presentada per la donatària no pot ser superior, restant-ne els mínims personal i familiar, a 36.000 euros.

e) En el cas de donacions de diners, la donatària ha d'adquirir l'habitatge en el termini de sis mesos, a comptar de la data de la donació o, si n'hi ha de successives, a comptar de la data de la primera donació.

2. A l'efecte de l'aplicació de la reducció s'ha d'estar al que estableixen en les lletres *a*, *b*, *c* i *d* de l'apartat 2 de l'article 632-21.

3. Aquesta reducció s'entén concedida amb caràcter provisional i queda condicionada al compliment dels requisits temporals establerts en l'apartat 2 d'aquest article.

4. En el cas d'incompliment dels requisits a què està condicionada l'aplicació d'aquesta reducció, el subjecte passiu ha de presentar i ingressar, en el termini d'un mes a comptar de l'endemà de la data en què s'ha produït l'incompliment, l'autoliquidació corresponent per la part de l'impost que hagi deixat d'ingressar com a conseqüència de la reducció aplicada, juntament amb els interessos de demora que s'hagin meritat.»

5. S'afegeix un apartat, l'1 *bis*, a l'article 633-4 del llibre sisè del Codi tributari de Catalunya, relatiu als tributs cedits, amb el text següent:

«1 *bis*. Els descendents i els ascendents consanguinis poden aplicar una bonificació del 99% de la quota tributària de l'impost sobre successions en les adquisicions per causa de mort, d'una causant víctima de violència masclista, que hagi mort com

a conseqüència d'actes derivats d'aquesta violència, incloses les quantitats derivades d'assegurances de vida que s'acumulen a la porció hereditària.

La condició de víctima de violència masclista s'acredita amb algun dels mitjans de prova establerts a la Llei 5/2008, de 24 d'abril, del dret de les dones a erradicar la violència masclista.»

Capítol III. Impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats

Article 5. Modificació del llibre sisè del Codi tributari de Catalunya relatiu als tributs cedits en relació amb l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats

1. Es modifica l'article 641-1 del llibre sisè del Codi tributari de Catalunya, que queda redactat de la manera següent:

«Article 641-1 Tipus de gravamen en negocis sobre béns i drets

Els tipus de gravamen de l'impost sobre transmissions patrimonials oneroses són els següents:

1. La transmissió d'immobles i la constitució i la cessió de drets reals que recaiguin sobre béns immobles, llevat dels drets reals de garantia, tributa al tipus mitjà que resulta d'aplicar la tarifa següent establerta en funció del valor de l'immoble:

Valor total de l'immoble des de (euros)	Quota íntegra (euros)	Resta valor fins a (euros)	Tipus aplicable (%)
0,00	0,00	600.000,00	10
600.000,00	60.000,00	300.000,00	11
900.000,00	93.000,00	600.000,00	12
1.500.000,00	165.000,00	En endavant	13

2. La transmissió d'habitatges amb protecció oficial, així com la constitució i la cessió de drets reals que hi recaiguin, llevat dels drets reals de garantia, tributa al tipus del 7%.

3. La transmissió de béns mobles, així com la constitució i la cessió de drets reals que hi recaiguin, llevat dels drets reals de garantia, tributa al tipus del 5%.

4. En el cas de transmissió de vehicles classificats en Reglament general de vehicles amb el distintiu ambiental de 0 emissions, el tipus del gravamen és del 0%.

L'aplicació d'aquest tipus de gravamen no exclou de l'obligació de presentació de la corresponent autoliquidació.

5. La transmissió d'habitatges tributa al 20% quan l'adquirent sigui una persona física o jurídica que tingui la consideració de gran tenidor.

Té la consideració d'habitatge tant l'habitatge com un traster i fins a dues places d'aparcament que hagin estat adquirits simultàniament en unitat d'acte o estiguin situats al mateix edifici o complex urbanístic, i sempre que, en ambdós casos, en el moment de l'adquisició es trobin a disposició del transmissor, sense haver estat cedits a terceres persones.

Aquest tipus de gravamen també s'aplica a les transmissions d'edificis sencers d'habitatges amb divisió horitzontal o sense.

A l'efecte de l'aplicació d'aquest tipus de gravamen:

a) Es considera gran tenidor la persona física o jurídica que sigui propietària de més de 10 immobles d'ús residencial o amb una superfície construïda de més de 1.500 m² d'ús residencial situats a Catalunya. També té aquesta consideració la persona física o jurídica que sigui titular de cinc o més immobles urbans d'ús residencial ubicats dins la zona de mercat residencial tensionat declarada per la Generalitat de Catalunya. En el càlcul no s'inclouen ni els garatges ni els trasters.

b) S'exclouen d'aquest tipus de gravamen les transmissions següents:

– Quan l'adquirent sigui un promotor social d'acord amb l'article 51.2 de la Llei 18/2007, del 28 de desembre, del dret a l'habitatge, o una entitat privada sense ànim de lucre que proveeixi d'habitatge persones i famílies en situació de vulnerabilitat residencial.

– Les adquisicions d'immobles destinades a la seu social o centre de treball del gran tenidor definit en la lletra a).

6. Sens perjudici del què disposa el punt 5 d'aquest article, en la resta de casos en què s'efectuï la transmissió d'un edifici sencer d'habitatges a favor d'una persona física o jurídica el tipus aplicable es el 20%.

En el cas que la transmissió total de l'edifici es realitzi de manera progressiva en el temps, les autoliquidacions que haurà presentat el contribuent en cadascuna de les transmissions parcials, aplicant la tarifa del punt 1 d'aquest article, s'entendran provisionals, de manera que haurà de regularitzar la situació en la darrera autoliquidació, aplicant el tipus del 20% sobre el valor total de l'edifici amb deducció dels imports satisfets en cadascuna de les autoliquidacions prèvies esmentades i amb l'aplicació dels interessos de demora que correspongui.

S'exclouen de l'aplicació d'aquest tipus de gravamen els supòsits següents:

a) Els previstos en l'apartat b del punt 5 d'aquest article.

b) Quan en la transmissió de l'edifici concorrin conjuntament les circumstàncies següents:

– Que l'adquirent sigui una persona física

– Que l'edifici tingui un màxim de 4 habitatges

– Que tots els habitatges esmentats hagin de constituir l'habitatge habitual de la persona adquirent i de familiars d'aquesta fins al 2n grau de parentiu.

A aquest efecte, per considerar que els habitatges constitueixen l'habitatge habitual del contribuent i familiars, respectivament, cal que entrin a residir-hi de manera efectiva i permanent en el termini de dotze mesos, a comptar a partir de la data de la transmissió, i que hi resideixin durant un període continuat de tres anys. S'entén que l'habitatge va tenir també aquest caràcter quan, malgrat no haver transcorregut el termini de tres anys, concorrin circumstàncies que necessàriament exigeixin el canvi d'habitatge, com la celebració de matrimoni, separació matrimonial, constitució de parella estable, extinció de parella estable, trasllat laboral, obtenció de primera feina o d'ocupació més avantatjosa o altres d'anàlogues.»

2. Es modifica l'apartat 1 de l'article 641-5, que queda redactat de la manera següent:

«1. El tipus aplicable a la transmissió d'un immoble que ha de constituir l'habitatge habitual del subjecte passiu és del 5% si en la data de meritació de l'impost té trenta-cinc anys o menys, sempre que la suma de les bases imposables general i de l'estalvi, menys el mínim personal i familiar, en la seva darrera declaració de l'impost sobre la renda de les persones físiques no excedeixi els 36.000 euros.»

3. S'afegeix l'article 641-5 *bis* al llibre sisè del Codi tributari de Catalunya, relatiu als tributs cedits, amb el text següent:

«Article 641-5 *bis*. Tipus de gravamen reduït en l'adquisició de l'habitatge habitual per les víctimes de violència masclista

1. El tipus impositiu aplicable a la transmissió d'un immoble que ha de constituir l'habitatge habitual d'una persona que tingui la condició de víctima de violència masclista d'acord amb la Llei 5/2008, de 24 d'abril, del dret de les dones a erradicar la violència masclista, és del 5%, sempre que la suma de les bases imposables general i de l'estalvi, menys els mínims personal i familiar, de la contribuent en la darrera declaració de l'impost sobre la renda de les persones físiques no excedeixi els 36.000 euros.

2. A l'efecte de l'aplicació d'aquest tipus impositiu:

a) La condició de víctima de violència masclista s'acredita amb algun dels mitjans de prova establerts a la Llei 5/2008, de 24 d'abril, del dret de les dones a erradicar la violència masclista.

b) L'adquisició de l'habitatge ha d'obeir a la necessitat de canvi de domicili per part de la persona víctima de violència masclista i produir-se com a conseqüència d'aquesta circumstància.

c) Es considera habitatge habitual tant l'habitatge, com un traster, i fins a dues places d'aparcament, que hagin estat adquirits simultàniament en unitat d'acte o estiguin situats al mateix edifici o complex urbanístic, i sempre que, en ambdós casos, en el moment de l'adquisició es trobin a disposició del transmissor, sense haver estat cedits a terceres persones.

d) S'inclou en el concepte d'immoble el terreny que sigui objecte d'adquisició per a la posterior construcció de l'habitatge habitual.

e) Per considerar que l'habitatge constitueix l'habitatge habitual de la contribuent ha d'haver estat habitat de manera efectiva i permanent per la contribuent durant un període de dotze mesos, a comptar a partir de la data d'adquisició de l'habitatge o d'acabament de les obres de construcció. En aquest darrer cas, les obres han de finalitzar dins un termini de tres anys a comptar de l'adquisició.

f) Es considera habitatge habitual l'habitatge en què la contribuent resideixi durant un termini continuat de tres anys. S'entén que l'habitatge va tenir també aquest caràcter quan, malgrat no haver transcorregut el termini de tres anys, concorren circumstàncies que necessàriament exigeixen el canvi d'habitatge, com la celebració de matrimoni, separació matrimonial, constitució de parella estable, extinció de parella estable, trasllat laboral, obtenció de primera feina o d'ocupació més avantatjosa o altres d'anàlogues.

g) Si l'habitatge ha estat habitat de manera efectiva i permanent per la contribuent en el termini de dotze mesos, a comptar a partir de la data d'adquisició o d'acabament de les obres, el termini de tres anys a què fa referència la lletra *e* es computa des d'aquesta darrera data.

3. Aquest tipus de gravamen té caràcter provisional i queda condicionat al compliment dels requisits temporals establerts en les lletres *c*, *d*, *e* i *f* de l'apartat 2.»

4. S'afegeix l'article 641-11 del llibre sisè del Codi tributari de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 1/2024, de 12 de març, amb el text següent:

«Article 641-11. Bonificació en la transmissió d'obres d'art i antiguitats per revendre-les

1. Pot gaudir d'una bonificació del 100% en la quota de l'impost en la modalitat de transmissions patrimonials oneroses, la transmissió d'objectes d'art i antiguitats quan l'adquirent sigui un empresari dedicat habitualment a la seva compravenda i les adquireixi per la seva revenda, inclòs en els epígrafs 615.5 i 615.6 de l'impost sobre activitats econòmiques.

2. L'aplicació d'aquesta bonificació té caràcter provisional. Per a l'elevació a definitiva, el subjecte passiu ha de justificar la venda posterior del bé en el termini d'un any des de la seva adquisició, mitjançant la presentació d'una declaració en els termes i condicions que s'estableixin per resolució del director o directora de l'Agència Tributària de Catalunya.

3. Els empresaris a què fa referència l'apartat 1 han de declarar conjuntament en una única autoliquidació totes les operacions meritades en el mes natural que gaudeixin de la bonificació. El termini de presentació és el que preveu l'apartat 2 de l'article 683-5 d'aquest Codi.

4. Si no es produeix la transmissió a què es refereix l'apartat 2 dins el període assenyalat, el subjecte passiu ha de presentar una autoliquidació complementària sense bonificació i amb aplicació dels interessos de demora. El termini per presentar i

ingressar aquesta autoliquidació és d'un mes transcorregut l'any i el mes en què es va autoliquidar inicialment l'operació.

5. A l'efecte d'aquesta bonificació, es consideren obres d'art i antiguitats les definides en el règim especial dels béns usats, objectes d'art, antiguitats i objectes de col·lecció regulat en la Llei de l'impost sobre el valor afegit.»

5. S'afegeix l'article 641-12 al llibre sisè del Codi tributari de Catalunya, amb el text següent:

«Article 641-12. Règim de bonificació de les cooperatives d'habitatge sense ànim de lucre

S'estableix una bonificació del 100% en la quota de l'impost en la modalitat de transmissions patrimonials oneroses per a les cooperatives d'habitatge que compleixin els requisits de l'article 144 de la Llei 12/2015, del 9 de juliol, de cooperatives per a ser considerades entitats sense ànim de lucre.»

6. S'afegeix l'article 641-13 al llibre sisè del Codi tributari de Catalunya, amb el text següent:

«Article 641-13. Bonificació per la transmissió d'edificis d'oficines o d'edificis d'estructura no finalitzada per a la seva transformació en habitatges en règim de protecció oficial

1. La transmissió d'un edifici d'oficines per a la seva transformació en edifici d'habitatges en règim de protecció oficial pot gaudir d'una bonificació del 50% de la quota de l'impost en la modalitat de transmissions patrimonials oneroses. També pot gaudir d'aquesta mateixa bonificació la transmissió d'una estructura no finalitzada d'un edifici amb la mateixa finalitat de transformació.

2. Per al reconeixement d'aquesta bonificació és suficient que es consignï en el document que el contracte s'atorga amb la finalitat de construir habitatges de protecció oficial i queda sense efecte si transcorren tres anys sense obtenir la qualificació o declaració provisional. La bonificació s'entén concedida amb caràcter provisional i condicionada al compliment que en cada cas exigeixin les disposicions vigents per a aquesta mena d'habitatges.

L'incompliment dels requisits anteriors comporta que el subjecte passiu ha de presentar, dins el termini reglamentari de presentació a comptar des de la data de l'incompliment, una autoliquidació complementària sense l'aplicació d'aquesta bonificació i amb deducció de la quota ingressada, amb aplicació dels interessos de demora corresponents.

3. El còmput del termini de prescripció comença a comptar un cop transcorregut el termini de tres anys de bonificació provisional.»

7. S'afegeix l'article 641-14 al llibre sisè del Codi tributari de Catalunya, amb el text següent:

«Article 641-14. Bonificació per la transmissió d'immobles que hagin de constituir la seu social o centre de treball d'empreses o negocis professionals

1. En les transmissions d'immobles, siguin habitatges, locals o naus industrials, que hagin de constituir la seu social o un dels seus centres de treball d'empreses o negocis professionals es pot aplicar una bonificació del 50%.

Per a l'aplicació d'aquesta bonificació cal complir els requisits següents:

– Que l'empresa o el negoci professional tingui el seu domicili fiscal i social al territori de Catalunya o que s'esdevingui amb l'adquisició de l'immoble.

– Que l'immoble s'afecti en el termini màxim de sis mesos des de la seva adquisició al desenvolupament d'una activitat econòmica diferent de la gestió d'un patrimoni mobiliari o immobiliari. Per a determinar que l'empresa o negoci realitza una activitat de gestió d'un patrimoni mobiliari o immobiliari s'aplicarà el que estableix l'article 631-12.

– Que l'empresa o negoci professional es mantingui durant els cinc anys següents a la data de l'escriptura pública que documenti l'adquisició.

– Que l'empresa o negoci professional incrementi la seva plantilla global de treballadors a l'exercici en què adquireix l'immoble respecte de l'any anterior i mantingui aquesta plantilla almenys tres anys.

2. L'incompliment dels requisits anteriors comporta que el subjecte passiu ha de presentar, dins el termini reglamentari de presentació a comptar des de la data de l'incompliment, una autoliquidació complementària sense l'aplicació d'aquesta bonificació i amb deducció de la quota ingressada, amb aplicació dels interessos de demora corresponents.»

8. Es modifica la lletra *a* de l'article 642-1 del llibre sisè del Codi tributari de Catalunya, que queda redactada de la manera següent:

«a) El 3,5%, en el cas de documents en què s'hagi renunciat a l'exempció en l'IVA, d'acord amb el que disposa l'article 20.2 de la Llei 37/1992, del 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit.»

9. S'afegeix l'article 642-6 del llibre sisè del Codi tributari de Catalunya, amb el text següent:

«Article 642-6. Bonificació per adquisició de l'habitatge habitual per joves

Pot gaudir d'una bonificació del 100% de la quota gradual de la modalitat d'actes jurídics documentats l'escriptura pública que documenti la transmissió d'un immoble que ha de constituir l'habitatge habitual del subjecte passiu, si en la data de meritació de l'impost té trenta-cinc anys o menys, sempre que la suma de les bases imposables general i de l'estalvi, menys el mínim personal i familiar, en la seva darrera declaració de l'impost sobre la renda de les persones físiques no excedeixi els 36.000 euros.

Per a l'aplicació d'aquesta bonificació s'ha d'estar al que estableixen els apartats 2 i 3 de l'article 641-5.»

10. S'afegeix l'article 642-7 del llibre sisè del Codi tributari de Catalunya, amb el text següent:

«Article 642-7 Bonificació per les escriptures públiques relacionades amb la transmissió d'edificis d'oficines o d'edificis d'estructura no finalitzada per a la seva transformació en habitatges en règim de protecció oficial.

1. Poden gaudir d'una bonificació del 50% de la quota gradual, document notarial, de la modalitat d'actes jurídics documentats les escriptures públiques atorgades per formalitzar actes o contractes relacionats amb la transformació dels immobles a què es refereix l'article 641-13.

L'incompliment dels requisits previstos en l'article 641-13 comporta que el subjecte passiu ha de presentar, dins el termini reglamentari de presentació des de la data de l'incompliment, una autoliquidació complementària sense l'aplicació d'aquesta bonificació i amb deducció de la quota ingressada, amb aplicació dels interessos de demora corresponents.

2. També pot gaudir de la bonificació esmentada l'escriptura pública de formalització del préstec hipotecari concedit per a l'adquisició dels immobles esmentats.»

11. S'afegeix l'article 642-8 del llibre sisè del Codi tributari de Catalunya, amb el text següent:

«Article 642-8 Bonificació per l'escriptura pública que documenta la transmissió d'immobles que vagin a constituir la seu social o centre de treball d'empreses o negocis professionals

1. Pot gaudir d'una bonificació del 50% de la quota gradual, document notarial, de la modalitat d'actes jurídics documentats l'escriptura pública que documenta la transmissió d'immobles, siguin habitatges, locals o naus industrials, que hagin de constituir la seu social o un dels seus centres de treball d'empreses o negocis,

sempre que es compleixin els requisits establerts en l'apartat 1 de l'article 641-14 i la transmissió no hagi estat objecte de renúncia a l'exempció en l'IVA.

2. L'incompliment dels requisits previstos a l'apartat 1 de l'article 641-14 comporta que el subjecte passiu ha de presentar, dins el termini reglamentari de presentació des de la data de l'incompliment, una autoliquidació complementària sense l'aplicació d'aquesta bonificació i amb deducció de la quota ingressada, amb aplicació dels interessos de demora corresponents.

12. S'afegeix una disposició transitòria sisena al llibre sisè del Codi tributari de Catalunya, relatiu als tributs cedits, amb el text següent:

«Disposició transitòria sisena. Bonificació de les escriptures públiques de constitució en règim de propietat horitzontal per parcel·les

1. Gaudeix d'una bonificació del 75% de la quota gradual d'actes jurídics documentats l'escriptura pública de constitució del règim de propietat horitzontal per parcel·les, regulat per l'article 553-53 del llibre cinquè del Codi civil de Catalunya, en el supòsit dels polígons industrials i logístics.

2. Aquesta bonificació s'aplica a les escriptures públiques a què fa referència l'apartat 1 que s'atorguin fins al 31 de desembre de 2027.»

Capítol IV. Impost sobre el dipòsit de residus en dipòsits controlats, la incineració i la coïncineració

Article 6. Modificació del Decret legislatiu 1/2024, de 12 de març, pel qual s'aprova el llibre sisè del Codi tributari de Catalunya, en relació amb l'impost sobre el dipòsit de residus en dipòsits controlats, la incineració i la coïncineració

Es modifica la disposició transitòria cinquena del Decret legislatiu 1/2024, de 12 de març, pel qual s'aprova el llibre sisè del Codi tributari de Catalunya, que integra el text refós dels preceptes legals vigents a Catalunya en matèria de tributs cedits, d'acord amb l'annex que s'incorpora a aquest Decret llei, i d'acord amb el text següent:

«Disposició transitòria cinquena. Tipus de gravamen en l'impost sobre el dipòsit de residus en dipòsits controlats, la incineració i la coïncineració

Els tipus de gravamen expressats en euros per tona mètrica, aplicables a cada un dels fets imposables, són els establerts en l'annex.»

Títol 3. Mesures en matèria de despeses de personal.

Article 7. Increment retributiu

Durant l'any 2025, les retribucions íntegres del personal inclòs en el títol III de la Llei 2/2023, del 16 de març, de pressupostos de la Generalitat de Catalunya al 2023, es poden incrementar en el percentatge màxim que autoritzi la normativa bàsica, respecte de les vigents el 31 de desembre de 2024, en termes d'homogeneïtat per als dos períodes de comparació, tant pel que fa a efectius de personal com a llur antiguitat.

Article 8. Pensions

La quantia per al 2025 de les pensions reconegudes per la Llei 18/1984, del 20 de març, sobre el personal eventual, contractat i interí al servei de la Generalitat en el període anterior al 1939, s'incrementa en el percentatge que s'estableixi per a les pensions del sistema de la Seguretat Social per a l'any 2025. L'assignació inicial i la percepció d'aquestes pensions estan subjectes a les limitacions establertes per la concurrència de pensions públiques fixada per la legislació estatal.

Article 9. Modificació de la refosa en un text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública, aprovada pel Decret legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre

1. S'afegeix una disposició addicional, la trenta-tresena, a la refosa en un text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública, aprovada pel Decret legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre, amb el text següent:

«Disposició addicional trenta-tresena

En l'àmbit de l'Administració de la Generalitat, es garanteix que les retribucions dels funcionaris en pràctiques no siguin inferiors al salari mínim interprofessional. A aquest efecte, si escau, han de percebre un complement que, juntament amb les retribucions que els correspongui d'acord amb l'article 104 bis d'aquesta Llei, permeti assolir una retribució total equivalent al salari mínim interprofessional.»

2. S'afegeix una disposició transitòria, la quinzena, a la refosa en un text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública, aprovada pel Decret legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre, amb el text següent:

«Disposició transitòria quinzena

El previst a la disposició addicional trenta-tresena determinarà que l'import establert per a 2025 serà equivalent al 100% del salari mínim interprofessional.»

Article 10. Modificació de la Llei 5/1994, de 4 de maig, de regulació dels serveis de prevenció i extinció d'incendis i de salvaments de Catalunya

Es modifica l'apartat 2 de l'article 52 de la Llei 5/1994, de 4 de maig, de regulació dels serveis de prevenció i extinció d'incendis i de salvaments de Catalunya, que queda redactat de la manera següent:

«2. Els bombers i bombers voluntaris que, per la seva actuació en servei, pateixin seqüeles de caràcter permanent reconegudes de conformitat amb el que determini el departament competent en matèria de prevenció, extinció d'incendis i salvaments, també tenen dret a rebre una aportació dinerària a càrrec de la Generalitat.

Aquesta aportació té caràcter exclusivament indemnitzador i la seva quantia és equivalent a la que en idèntiques circumstàncies percebi el personal funcionari integrat en el cos de Bombers de la Generalitat al qual se l'hagi reconegut una situació d'incapacitat permanent total, absoluta o gran invalidesa.»

Títol 4. Altres mesures administratives

Article 11. Modificació del Decret legislatiu 1/2022, de 26 de juliol, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'Institut Català de Finances

Es modifiquen els apartats 1 i 2, i s'afegeix un apartat, el 6, a l'article 8 del Decret legislatiu 1/2022, de 26 de juliol, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'Institut Català de Finances, que queden redactats de la manera següent:

«1. L'Institut Català de Finances pot atorgar qualsevol tipus de finançament a favor tant de persones físiques, en l'exercici de llur activitat econòmica i professional, com de persones jurídiques, públiques i privades. Així mateix, podrà atorgar finançament a persones físiques en el marc del foment de polítiques públiques sostenibles i de protecció del medi ambient, especialment les relacionades amb l'habitatge protegit.»

«2. El finançament que es concedeixi es podrà destinar a qualsevol finalitat lícita i a qualsevol àmbit sectorial, amb l'excepció del sector de la promoció immobiliària d'edificis d'ús residencial, que no pot ésser finançat per l'Institut Català de Finances, llevat que es tracti d'habitatge protegit o d'habitatge cooperatiu en règim de cessió d'ús d'iniciativa social sense ànim de lucre o d'habitatges de lloguer promoguts pels

promotors socials a què fa referència l'article 51.2.b de la Llei 18/2007, del 28 de desembre, del dret a l'habitatge, de manera complementària a un altre suport financer.»

«6. L'Institut Català de Finances podrà desenvolupar, en el marc de les activitats de finançament a persones físiques per a l'adquisició d'habitatge destinat a la protecció oficial, l'activitat de concessió de finançament amb garantia hipotecària o un altre dret real de garantia sobre un immoble d'ús residencial. Serà una activitat dirigida al foment de l'ampliació del parc d'habitatge protegit i el prestatari, fiador o garant seran consumidors.»

Article 12. Prestació de serveis i subministraments d'energia per part de l'Energètica al Parlament i les altres institucions de la Generalitat que estableix el capítol V del títol II de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya i a l'Oficina Antifrau de Catalunya

1. La societat Energies Renovables Públiques de Catalunya, SAU (L'Energètica) té la condició de mitjà propi del Parlament i les altres institucions de la Generalitat que estableix el capítol V del títol II de l'Estatut d'autonomia de Catalunya i de l'Oficina Antifrau, d'acord amb el que determina la normativa aplicable en matèria de contractació pública.

2. D'acord amb aquesta condició de mitjà propi, L'Energètica prestarà els serveis energètics i subministraments que preveu el seu objecte social regulat en els seus Estatuts, incloses les activitats de generació, comercialització, venda i emmagatzematge tant d'energia elèctrica com d'energia tèrmica procedents de fonts renovables. Les activitats podran ser dutes a terme per la societat o per terceres persones amb les quals contracti.

3. Les condicions específiques de prestació de serveis i subministraments de L'Energètica es vehicularan mitjançant encàrrecs a mitjà propi.

Disposició transitòria. Exigibilitat del gravamen sobre l'impost sobre el dipòsit de residus en dipòsits controlats, la incineració i la coïncineració

Els tipus de gravamen establerts per l'article 6 entren en vigor el primer dia del trimestre natural posterior al de la data d'entrada en vigor del Decret llei.

Disposició derogatòria

1. Es deroguen els preceptes següents del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, del 25 de juny:

a) El capítol IV del títol II del Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.

b) El capítol I del títol IV del Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.

c) El capítol IV del títol XIII del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya

d) El capítol III del títol XXIII del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.

e) El capítol VI del títol XXVI del Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.

2. Es deroga l'article 641-8 del Llibre sisè del Codi tributari, relatiu als tributs cedits, aprovat pel Decret legislatiu 1/2024, de 12 de març.

Disposicions finals

Disposició final primera. Entrada en vigor de mesures relatives al cànon de l'aigua

Les modificacions de l'article 67, de l'article 74, així com l'addició de l'article 66 bis, del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, aprovat per Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, entren en vigor l'1 de gener de 2026.

Disposició final segona. Entrada en vigor

1. Aquest Decret llei entra en vigor l'endemà de la seva publicació al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*, sens perjudici de les dates específiques d'entrada en vigor que fixen determinats preceptes de l'articulat amb relació a algunes modificacions legislatives que conté.

2. Els articles 4 i 5 entren en vigor als tres mesos de l'endemà de la publicació al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya* d'aquest Decret llei.

Per tant, ordeno que tota la ciutadania a la qual sigui aplicable aquest Decret llei cooperi a complir-lo i que els tribunals i les autoritats a qui pertochi el facin complir.

Barcelona, 25 de març de 2025

Salvador Illa i Roca, president de la Generalitat de Catalunya; Alícia Romero Llano, consellera d'Economia i Finances

Annex

Annex del Decret Legislatiu 1/2024, de 12 de març, pel qual s'aprova el llibre sisè del Codi tributari de Catalunya

Tipus de gravamen en l'impost sobre el dipòsit de residus en dipòsits controlats, la incineració i la coïncineració

Els tipus de gravamen expressats en euros per tona mètrica, aplicables a cada un dels fets imposables, són els següents:

	euros/tona mètrica
A) Deposició en dipòsits de residus no perillosos	
1. Deposició no perillosos residus municipals	70,00
2. Deposició no perillosos rebuig residus municipals	52,50
3. Deposició de residus no perillosos no inclosos en 1. i 2. i eximits de tractament previ d'acord amb art.7.2 RD 646/20	
3.1. Caràcter general	20,00
3.2. Residus amb un component de residu inert superior al 75%	
a) Part de residu inert	20,00
b) Resta	20,00
4. Deposició residus no perillosos diferents dels anteriors	
4.1. Caràcter general	20,00
4.2. Residus amb un component de residu inert superior al 75%	
a) Part de residu inert	20,00
b) Resta	20,00
B) Deposició en dipòsits de residus perillosos	
1. Deposició de residus perillosos eximits de tractament previ d'acord amb art.7.2 RD 646/20	10,00
2. Deposició residus perillosos diferent de l'anterior	10,00

	euros/tona mètrica
C) Deposició en dipòsits de residus inerts	
1. Deposició de residus inerts eximits de tractament previ d'acord amb art.7.2 RD 646/20	3,25
2. Deposició residus inerts diferents de l'anterior	3,25
D) Incineració en instal·lacions de residus municipals, operacions eliminació codi D10	
1. Incineració residus codi D10 residus municipals	70,00
2. Incineració residus codi D10 rebuig municipals	52,50
3. Incineració de residus codi D10 diferents dels apartats 1. i 2.	15,00
E) Incineració en instal·lacions de residus municipals, operacions valorització amb codi R01	
1. Incineració residus codi R01 residus municipals	35,00
2. Incineració residus codi R01 rebuig municipals	17,50
3. Incineració residus codi R01 diferents de l'apartat 1. i 2.	15,00
F) Altres instal·lacions d'incineració de residus	
1. Incineració residus municipals	35,00
2. Incineració residus rebuig municipals	17,50
3. Incineració de residus no inclosos en els apartats 1. i 2. anteriors i que no han estat sotmesos a operacions R02, R03, R04, R05, R06, R07, R08, R09, R12, D08, D09, D13 i D14 d'acord amb l'Annex II i III d'aquesta Llei	5,00
4. Incineració altres residus no inclosos en els apartats anteriors	5,00
G) Coincineració de residus en instal·lacions de coincineració de residus	0,00

Antecedents del Decret llei

1. Text del Decret llei aprovat en la sessió del Govern de 25 de març de 2025
2. Publicació del Decret llei al DOGC de 26 de març de 2025
3. Certificat del secretari del Govern de 25 de març de 2025
4. Certificat del secretari general de DECF donant vip expedient de 27 de març de 2025
5. Informe justificatiu previst a l'article 38.3 de la Llei 13/2008, de data 24 de març de 2025
6. Informe jurídic de data 24 de març de 2025
7. Comunicació al secretari del Govern de 28 de febrer de 2025
8. Informe de la DG Pressupostos de 24 de març de 2025
9. Ordre d'inserció al DOGC de 24 de març de 2025

N. de la r.: Els antecedents del Decret llei poden ésser consultats a l'Arxiu del Parlament.

SOL·LICITUD DE DICTAMEN AL CONSELL DE GARANTIES ESTATUTÀRIES

Presentació: Jeannine Abella i Chica, juntament amb trenta altres diputats del GP Junts (reg. 31839).

Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 01.04.2025.

N. de la r.: La sol·licitud es reproduïx en la secció 4.67.